

Mijnheer Ferdinand

Agnes Guldemont - Carll Cneut

UITGEVERIJ
DE EENHOORN

Mijnheer Ferdinand kijkt. Met grote ogen, met kleine ogen, met één oog door het raam van het huis, naar de tuin. Hij draagt een gele en een witte sok. Er is iets, denkt hij. Hij staart - zonder echt te kijken - naar de bomen, en draait met zijn vinger cirkels in zijn haar.

De wind tuimelt boven het gras. Papieren prinsen zweven door de tuin. Ze ritselen in de wind. Er is iets mis, denkt Mijnheer Ferdinand voor de honderdste keer die dag. Hij loopt op zijn sokken naar de keuken. Nee, honger heeft hij niet. Het is iets anders.

Een blauw gevoel is in hem komen wonen. Doorzichtig. Als ijs. Het is een gevoel alsof... Alsof er iets weg is wat er vroeger wel was. Ik ben iets kwijt, denkt Mijnheer Ferdinand. Dat is het. Het is weg.

Het zoeken begint in de kamer. Mijnheer Ferdinand kijkt overal onder. Hij kijkt overal achter. Hij vindt: een sok met rode en gele sterren, een halve boterham met kleverige honing en drie lange haren, een platte sleutel, een briefje waarop staat: 'Ik hou ook van jou', een boodschappenlijstje met daarop melk, eieren, fruit, groenten en - met rood onderstreept - 'Spookje niet vergeten', een heel klein spiegeltje.

De kamer verzamelt alle zuchten. Dit is niet wat hij zoekt. Mijnheer Ferdinand zoekt verder in de slaapkamer. De verloren voorwerpen hebben zich verstopt. Hij vindt: een tweede sok met rode en gele sterren, de krant van gisteren, een tandenborstel in een plastic zakje. Is dit het? Een sok? Een tandenborstel? Drie haren? Een krant?

Een klein wit verdriet komt op zijn schouder zitten. Wat ben ik kwijt? zucht Mijnheer Ferdinand. Wat zoek ik? Hij denkt en hij denkt en hij denkt.

Zijn wenkbrauwen kruipen langzaam naar elkaar toe. Zijn handen zoeken naar een vorm in de lucht. Iets heel groot is het, het is rond en het glanst en er zijn kleuren. Maar het is ook klein en doorzichtig en breekbaar en... Mijnheer Ferdinand krijgt een licht gevoel. Een gevoel van vliegen. Hij vliegt overal onder, boven, achter, tussen. Alles vliegt en beweegt.

Terwijl Mijnheer Ferdinand om zich heen kijkt, sluipt het gevoel stilletjes de kamer uit. Opeens is alles weg. Hoe kan ik iets terugvinden als ik niet weet wat ik moet zoeken? Ik ben een raadsel voor mezelf, zegt hij zachtjes. Hij kijkt met één oog tussen de vingers van zijn hand.

Om twaalf uur gebeurt er iets. Mijnheer Ferdinand neemt een besluit. Hij zal verder zoeken. Wat ik verloren heb, is zo belangrijk dat ik nu onmiddellijk moet gaan zoeken. Ik moet het vinden. Als het hier niet is, dan is het ergens anders.

Mijnheer Ferdinand vertrekt gehaast naar de stad. Noten en takken kraken onder zijn schoenen. Bij elke stap hoort Mijnheer Ferdinand een stemmetje in zijn hoofd. Wat ga je zoeken, Ferdinand? Hoe ga je zoeken, Ferdinand? Is het groot, Ferdinand? Is het klein, Ferdinand? Is het glad als water? Is het korrelig als zand tussen je tenen op het strand in de zomer wanneer de wolken vluchten voor de wind over het land?

Mijnheer Ferdinand is buiten adem. Hij heeft het warm. Zijn haren plakken tegen zijn hoofd. Hij kijkt om zich heen. Huizen, winkels, mensen, bussen. En plotseling: bibliotheek. Daar moet ik zijn, denkt hij. Ik moet eerst weten wat ik zoek.

Fragment uit Agnès Guldemont, *Mijnheer Ferdinand*, De Eenhoorn, 2003.

Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.